

[Bodil Melgaard Haakonsen]

Vi er meget glade for den foreliggende garantiordning for investeringerne. Vi tror nemlig ikke på, at gaver, specielt pengegaver, er et gode for lande, som er så veludviklede, som Østlandene trods alt er i dag.

Vi mener, det er helt rigtigt at skabe garanti for de virksomheder, der investerer, så de ikke taber af politiske grunde. Det betyder bl.a., at hvis de er dårlige forretningsmænd, er det helt i orden, at de taber penge, det synes vi også. Men hvis det derimod er dygtige forretningsmænd, der investerer i Østlande og taber på grund af, at det politiske system skifter, er det helt rigtigt, at regeringen går ind og skaber sikkerhed for dem.

Men hensyn til lovforslaget og beslutningsforslaget, som foreligger i dag, er der jo ikke stor forskel på dem. Det er fondens opbygning, der er forskellen. Det socialdemokratiske beslutningsforslag siger, at der skal være en bestyrelse som IFU's bestyrelse, hvor Danida's repræsentant er skiftet ud med en person med kendskab til Østlandene, hvorimod regeringens forslag taler for en selvstændig fond med IFU som forbillede.

Vi er nok mest tilbøjelige til at synes, at regeringens forslag er det bedste, men er til at tale med på det område. Vi mener, der er en større mulighed i regeringens forslag for at få mere ekspertise ind. IFU har måske ikke så megen ekspertise med hensyn til investeringer i Østlandene, hvorimod man har mulighed for at få flere eksperter ind på området, hvis man laver en selvstændig fond, og det mener vi er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er mærkeligt med dette Folketing. Man er ofte – meget ofte – i direkte modstrid med befolkningens ønsker.

Når man ser den analyse, der er lavet, går Socialdemokratiets vælgere klart imod finansiel støtte til ulandene, også uanset om det er en indirekte støtte, hvor firmaerne nærmest skal forære varerne bort. Og på spørgsmålet, om Danmark skal udvide sin økonomiske hjælp til Østeuropa, siger et flertal på knap 47 pct. af socialdemokratiske vælgere direkte nej, mens kun 33 pct. siger ja.

Det er mere bemærkelsesværdigt, at regeringen, også De Konservative – den konservative

ordfører har jo udtrykt meget varme følelser – kører videre på trods af disse meningsmålinger og nærmest vil overbyde Socialdemokratiet, uanset at man er direkte i strid med vælgerbefolkningen ude i landet. Det er meget beklageligt, og jeg kunne godt tænke mig, at ministeren eventuelt kommenterede Børsen fra den 17. november 1989.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det skal jeg gøre med det samme ved at minde hr. Knud Lind om, hvad grundlaget er for vort arbejde i Folketinget. Det er ikke, at vi skal læse meningsmålingerne og så gøre præcis, som der stod. Hvis det var meningen, kunne man sætte en computer op herinde til at gøre vores arbejde.

Vi er sat herind for at tænke over tingene og drage vore konklusioner på grundlag af det, hr. Knud Lind.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Der er noget, udenrigsministeren tager fejl af, for vi er jo sat herind som folkets repræsentanter. Og der er jo ikke nogen, der forbyder hverken udenrigsministeren eller Det Konservative Folkeparti eller andre at finde ud af, inden man fremsætter noget, om man egentlig er i fodslag med dem, man repræsenterer, nemlig den danske vælgerskare. Det har man ikke gjort i denne sag, man fortsætter fuldstændig blindt ud ad vejen, og nu skal de have støtte derovre.

Så taler man om, at man vil støtte erhvervslivet. Men jeg er vidende om – og så kan man tale om det ene eller det andet Østland – at man reelt ikke vil komme ind på f.eks. DDR's marked for så vidt angår miljøforanstaltninger, for dér kan vi slet ikke konkurrere. Vi kan få lov til at stille ét rensningsanlæg op, og så vil de kopiere resten.

Og det er derfor, jeg siger, at hverken Socialdemokratiet eller udenrigsministeren har gidet spørge deres bagland, inden man fremsatte de to forslag her, for nu var det in, at man pludselig skulle være så venlig mod Østlandene. Og så glemte man altså at spørge sit bagland, i dette tilfælde vælgerne.